

Méhészeti Közlöny

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYLET SZAKLAPJA

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár egy évre 2 frt, félévre 1 frt.

A méhészetre vonatkozó közlemények
a „Méhészeti Közlöny“ szerkesztőségéhez
czimzendők.
Kolozsvár, (Belmagyarutca 2. sz.)

Rendes tagok 2 frt, körli tagok 1 frt
fizetnek,
melyért a „Méhészeti Közlöny“-t
ingyen kapják.

Héziratok nem adatnak vissza.

A méhészet legújabb ellensége.

Magyarország méhészei nem hitték volna, hogy lesz még idő, mikor a selyemtenyésztés, épen az a csendes és szerény üzem, a méhtenyésztésnek legnagyobb ellenségévé lesz. Ha a terv, mely a selyemtenyésztés érdekében valósul és keresztül vitetik, ugy a szép virágzásnak indult és lelkesültséggel felkarolt méhtenyésztés mielőbb sok helyen tönkre tétetik.

Tudvalevő dolog, hogy a magas kormány mindent elkövet, hogy a selyemtenyésztés a nép között minél jobban és gyorsabban terjedjen és ez által a szegény nép megélhetésének módja mutatva legyen. Hiven és nagy szorgalommal megjelennek évről-évre a m. kormány által kiküldött egyének, a selyemtanárok, kik a népet buzdítják, utmutatást adnak és mindent elkövetnek, hogy a selyemtenyésztés minél előbb gyakorlati irányt nyerjen. Intézkednek, hogy a már meglevő eperfák okszerűen csonkitva legyenek, minélfogva az új hajtásokon a szelyemtenyésztők könnyen és bő eperfalevelekhez juthatnak.

A buzgólkodásnak eredménye meglepő, mert a selyemtenyésztés fokozatosan terjed. De a m. kormány a terjedéssel meg nem elégszik, hanem a jövőről is gondoskodik. T. i. hallom, a mint azok a bizonyos selyemtanárok mondják, hogy a községek határában, az utcákban és telkeken létező á k á c z f á k, bálványfák, szilfák, szóval

minden nem gyümölcsfa kivágandó és azok helyében csak is eperfa ültetendő, de még azon előny is nyújtatik a közönségnek, miszerint a szükséges eperfát az illető háztulajdonosok ingyen kaphatják és nagy tömegben küldik a fákat, hogy a selyemtenyésztőknek minél előbb több levél álljon rendelkezésre.

Eddig már is több ákácza ki lett vágva, úgy a mint meg tudtam, a szomszéd községben is, azok helyébe vagy eperfa lett ültetve, vagy üresen hagyják a helyet, míg az ígért eperfa megérkezik.

Kell a méhészetnek ennél nagyobb ellenség???

Pusztulásnak, rombolásnak, oszlásnak indul a mi kedves méhészetünk. Ha most már a selyemtenyésztés előmozdítása végett az ákácza kivágatik, úgy alkalmazhatjuk ama példabeszédet: Mit Nichts vertreibt man die Mäuse.

Minden méhész tudja, mit jelent a méhészet ákácza nélkül. Pedig a mellett még a méhek az eperfa gyümölcsétől is meg vannak fosztva, mert tudjuk, hogy a megcsonkított eperfákon gyümölcs nem terem, tehát a sokat említett eperfa gyümölcse végetti tenyésztés is meddő ajánlat. Ugy mint itt Hartán, úgy lesz az másutt is helyenként, hol ugyis kevés az ákácza, ákáczerdő itt meg épen nincs.

Magyarország sok méhésze, különösen mi tanítók legtöbbször azért méhészkednek, hogy legyen az a sokat említett »meilékkereset.« Rá is szorulunk! Nagy kedvvel, szorgalommal, kitartással kezeljük már most a sokszor nagy áldozattal és megerőltetéssel felállított méhészetet, melyet ezen selyemtenyésztési rendelet miatt feloszlatunk, vagy el kell adni, ha a Dzierzon- vagy Berlepsch-kaptárra jönne vevő. Az a bizonytalan ideig tartó virág nem elégséges. Majd elrontja a nagy szárazság, mint 1890-ben, majd a nagy esőzések miatt nem mézelnek; de meg a váltógazdaság, trieur, nyári szántás miatt is igen pusztul úgy a tarlóvirág, mint más mézelő virág. Pedig itt, e vidéken csak két mézidény van. Ákác és tarló, ha csak egyik sikerüi, már jó. Tehát ákác nélkül méhészkedni alig érdemes.

Mind ezt tudva, úgy hiszem, a méhész-egyesületek, a méhész felügyelő nr s a méhész vándortanító urak arra fognak igyekezni, hogy a visszás dolog megszüntetessék és méhészetünk felvirágzásán

csorba ne ejtessék. Pedig ha ezen ügyben czélszerű intézkedés nem tétetik, akkor bátran állíthatom, hogy 15—20 évi működésünk mind hlába lesz. A hol a méhészek, úgy mint én is, csakis a falubeli kevés ákáczfára vannak utalva, ott a méhészet meg fog szünni. Nem kell akkor sem kiállítás, sem serkentés, sem tanakodás, hogy melyik a jó, jobb, legjobb kaptár; megszünik majd hosszú és rövid és Neiszerkeret, megszünik még az a heves vita, hogy mézür fent vagy mézür lent; mert nem lesz méz sem kívül, sem belül, hanem lesz majd egyelőre éhraj s végre elmegy a kedv a méhészkedéstől.

Mindezt bátran merem állítani, mert tapasztalatból beszélek. Volt t. i. itt Hartán még 20 év előtt 30—35 méhész, kiknek volt egyenként 10—30 telelő gyékénykaptára, azelőtt 50 évvel még több is. Termesztettek repczét, és vadrepcze stb. gaz igen sok volt a gabona között. Kaszáló igen sok volt, lett is nemcsak 3—4 raj egy törzs után, hanem még szüzraj is, melyek még telelőképesekek lettek. Volt aztán hordószámra ősszel a fujtott mézből, most pedig van még rajtam kívül és még egy kollégát hozzászámítva, csak 11 polgár méhész, összesen 45 kassal, kik nagy nehezen fenntartják pár kaptárukat, de nem boldogulnak. Nekem igaz van szép hasznom, de ha a nagy erőltetést és munkát sajnálnám, úgy én is már réges régen kifogytam volna még a magból is.

Most már az a kérdés, hogy mi módon legyenek nemcsak a meglevő ákáczfák megtartva, hanem még szaporitva is, de a mellett, hogy a selyemtenyésztés részére is elégséges eperfa legyen ültetve?

Hassanak oda a méhész-egyesületek, a felügyelő ur és a vándortanitók, hogy a magas kormány által az illetékes selyemtenyésztő vándortanárok arra legyenek utasítva, miszerint a már meglevő, bármely helyen legyenek is ákáczkok, azok semmi szín alatt ki nem vágatandók, míg az ugyis haszontalan bálványfa (eczetfe), mely sem mézelésre, sem tüzelésre, sem szerszámfára nem alkalmas, ugyszin-szintén más vadfák is kivágatandók, — kivéve mindenféle fűzfa, — szohpora, és így ezen kivágott fák helyébe szigoruan 50% eperfa és 50% ákáczfa, azaz a két fanem felváltva ültetendő. Továbbá, hogy ne csak eper-, hanem az ákáczfa is az állam által tömegesen kiszolgáltassék s ezeknek helye és rendes ültetése felett az illető közegek ügyeljének fel.

Hiszem, hogy ilyen rendelet mindkét félnek felvirágzására és előnyére válik. Lesz bőségesen eper- és lesz ákácza is, megél a méhészt és megél a selymész is. Továbbá hiszem azt is, hogy ha a méhészt in Viribus unitis a méhésztet érdekében működni fognak, e visszasság mielőbb megszűnik.

Felszólalásomat az összes méhészt-egyesület, a felügyelő és vándortanító urak becses figyelmébe ajánlom.*

Gebhardt Imre,
tanító — méhészt.

Teendők a méhesben.

A rajzás és mézelés ideje május második és június első fele. A rajzásra lehetőleg olyan családokat jelölünk ki, melyeknek kiváló jó tulajdonságaira nézve már meggyőződést szereztünk; — mert tudni kell, hogy valamint más állatnál, úgy a méheknél is vannak oly családok, melyek a többiek felett kitűnnek. Minél korábban csinálhatunk rajt, annál jobb. — Azon törzseket, melyeket a mézgyűjtésre jelöltünk ki, visszatartjuk a rajzástól, — sem mürajt nem csinálunk belőlük. Ezt az által eszközöljük, hogy a nem herefiatásos kereteket feltesszük a költő-térbe és ezek helyét vagy kiépített kerettel, vagy műléppel pótoljuk, — az anyabölcsőket pedig eltávolítjuk.

A herefiatást ily családoknál kivágjuk s a betett kész lépnél is ügyelünk arra, hogy a költőtérbe herelépet be ne tegyünk. — A méztérbe azonban bátran betéhetni a herelépet is, jóllehet ennek némelyek ellene vannak s azt hiszik, hogy az ilyenekbe a mézet nem szívesen hordják be a méhek. — Én részemről azonban tapasztaltam, hogy jó hordás idején igenis megtöltik, sőt szépen be fedelezik s mint csemege-méz ezután azon előnnyel bir, hogy kevés viasz van a lépes mézben.

Ha az ablaknál is van méz: pergethetünk, a mi által a sok rajzásnak is elejét vesszük; mert hisz a sok rajzás épen nem válik a méhésztet előnyére, — sőt épen végromlást von maga után. — Közönséges kasokkal mi ugyan nem méhésztkedünk; de ezért figyel-

* E nagyjelentőségű kérdés megvitatására és hozzászólásra felkérjük t. méhésztársainkat. Az ügy mindenestire annyira fontos, hogy a kérdés felett egyszerűen napirendre térni a méhésztet érdeke elleni attentatum volna. Szerk.

meztetni kívánjuk az ezen méhészet barátait is, hogy a rajzástól ők is tartsák vissza méheiket, mit az által érnek el, ha az erős, már rajzani készülő kast egy más gyengével felcserélik. A mi álta az erősebb sok méhet veszít s elveszti egyuttal kedvét is a rajzástól, — míg a gyengébb törzs megerősödik a kirepülő erős családnak hordó méhei által.

A készített mûrajoknak adjunk építeni való mûlépet, — vagy lépkezdést. Ezek nem fognak herelépeket építeni, — de igenis a legszebb csemege lépes-mézet ezektől nyerhetjük, — kivált ha időről-időre egy-egy más erős törzsből kivett fiasításból erősítgetjük őket, megjegyezvén, hogy a kereten levő méheket is betehetjük az erősítendő mûrajhoz ; jóllehet ezt csak hordás idejében tanácsos tenni.

Oly napokon, melyeken a hordás szünetel, a mûrajokat, sőt a természetes rajat is etessük; még azon esetben is, ha tudjuk, hogy mézüik van. Ez a felcserősítésnek egyik feltétele.

Mûrajt azonban soha se készítsünk, a míg a törzset rajkészenek nem látjuk. Ez esetben a már meglevő anyabölcsők érvényesítése által a mûrajkészítés sikerét biztosítottuk, — míg a még rajzásra nem kész törzsből készült mûraj csak tengődni fog és sok esetben eredményre se jutunk.

A mûrajok meganyásítása képezze egyik kiváló teendõnket, mit az által eszközlünk legsikeresebben, ha már érett anyabölcsõt teszünk be. De sok esetben a kirajzott anyatörzsek is meganyátlanodnak. Ha ezt észrevesszük, épen úgy járunk el, mint a mûrajkészítésnél, — vagy ha van már megtermékenyült anyánk, ezt adjuk be a már több alkalommal ajánlott elővigyázati feltételek mellett.

Turcsányi Gyula.

Néhány szó a méhszúrásról.

Minden állatnak van védő szere, a melylyel megtámadtatás esetén magát védelmezi. Így a méhnek a fullánkja. Ezzel osztja gyakran kis, de éles fájdalmat okozó szúrásait. Nagyon természetes, hogy az ember felismervén a szúrás által okozott fájdalmat, igyekezett magát az ellen védeni. Ilyenekül tekintendő a méhészsapka és a különféle füstölő készülékek.

Én a méhészsapkát nem találom egészen czélszerűnek; nem, mert a látást nagyon akadályozza; de meg az arczizzadást is na-

gyon előmozdítja. Az izzadság pedig nagyon felbőszíti a méheket, mert az izzadtságnak saványkás szaga van; de még ha ilyenkor a méh az emberhez hozzáütődik, odatapad a szárnyára.

Itt mellesleg megjegyzem, hogy az élénk színek, mint például a vérveres és a koromfekete, szintén felköltik a méh dühét s hogy az olyan embernek, ki a méhekkel dolgozni akar, nem szabad Bachus istennek áldoznia.

A különféle füstölő készülékek, köztük a pipa, már sokkal jobb szolgálatot tesznek, mert a füst sokszor, de nem mindig, elijeszti őket. Van azonban olyan méhtörzs is, mely a füstölésnek oda sem hederít; míg a méhésznek, kivált ha éhomra végzi a műtétet, gyakran a fejét is elszédíti az erős füst. »A méheket nem megijeszteni, de leesendesíteni kell«, ez az én elvem. Ebből az elvből kiindulva, vagyok bátor három, általam kipróbált, a legnagyobb biztonsággal használt és majdnem semmibe se kerülő szert jelezni. Ilyen: 1. a víz. Tény az, hogy az esőben megázott méh nem képes szűrni. Ha már most az arcot és a kezét bevizezzük, a méhek vagy nem szűrnek, vagy ha mégis, akkor a szúrás sem daganatot, sem fájdalmat nem okoz.

2. A méz. Mézzel gyengén bekenve az arcot és a kezét, ez is igen biztos szer a szúrás ellen.

3. A marhatrágya füstje. Ezt a napon megszáritva, feltűzeljük, azután az arcot és kezét ezen füst felé kell tartani. (Ez ugyan nem kellemes illat! Szerk.)

Ime ezek az én szereim. Ezeket merem ajánlani. Igaz, hogy még ezen felül van több is, minthogy ezeket nem próbáltam ki, ezekről ítéletet nem mondhatok.

Az említett szereket azonban csakis olyanoknak ajánlom, kik félnek a szurástól; mert különben teljesen feleslegesek; itt is érvényes lévén az a 2 német közmondás: »Geschicklichkeit ist keine Hexerei« és »Uebung macht den Meister«.

Prónay Albert.

Raj és műraj.

Nagy feladat a méhtelepen a családokat úgy rendezni, hogy azok lehetőleg egyforma erősek legyenek. De ennek a nagy feladatnak daczára is arra kell törekednünk, hogy a rajzási idő igen

hosszura ne terjedjen. Ennek sok előnye van! Főelőnye azonban az, hogy a mézelési időt kellőkép kiaknázzhatjuk.

Ha most már a rajzási időt megértük, örömmel szemlélhetjük a szép rajzás jelenségeit. Ámde a természetes rajzásnak nagy hátránya az, hogy czekeket napokon, sőt heteken át kell reggeli 9 órától délután 5 óráig éber figyelemmel kísérni. Ugyde, mily csekély azon méhészeknek száma, a kik kedvencz élvezetüknek ezen áldozatot meghozhatják.

Feltéve azonban, hogy elül méhei mellett valaki, mily nagy zavarba jó, ha egyszerre több raj jó ki s azok még esetleg össze is szállnak. Az összeszállás okozta bajokat nem írjuk itt le; de határozottan utalunk arra, hogy vegye ennek elejét minden méhész a műraj készítés által.

A műraj készítés módjait már sokszor és sokan leirták. Mindenki saját eljárását, melynek előnyéről tapasztalatilag meggyőződött, ajánlja. Ha mi a Méh. Közlöny t. olvasóit a már leirt módok egyikére utalnók: írói kötelességünknek látszólag eleget is tennénk. Ámde sokan vannak, kiknél ezen utalás meddővé válnék éppen az által, mert a megfelelő lapszámmal nem rendelkeznek. Leirjuk tehát saját eljárásunkat, hogy azt érvényesíteni alkalma nyiljék t. olvasóink azon részének, kik a műraj készítés kérdésével nincsenek tisztában.

Tehát: műrajt csak rajzásra teljesen kész családból készítsünk, azaz, ha herét és már kiépített anyabölcsőt találunk a törzsnél. Lehetőleg kora reggel nyissuk fel a családot s keressük ki az anyát. Ha az anyát megkaptuk, munkánkban jól előre haladtunk. Ekkor egy nyitott keretet a rajta levő méhekkel és az anyával együtt az üres kaptárba teszünk s ehhez még 6—7 pár üres keretet s az ablakot betesszük és elzárjuk, a kaptárt pedig az anya-kaptár helyére tesszük át, míg ezt egy más helyre helyezzük el. Az összes kirepülő és gyűjtő méhek most már a régi helyre repülnek s jóllehet eleinte tartózkodnak, de a mint a benn levő méheket és az anyát észreveszik: mégis bevonulnak.

Másnap vizsgáljuk meg, van-e elég méh a rajnál, s ha kevésnek találjuk, az anyatörzsből tegyünk még át néhány méhekkel megrakott keretet, estve pedig adjunk a műrajnak mézet, hogy ez által az építésre ingereljük. Az anyatörzsnek pedig adjunk vizet, hogy az anya neveléshez s a fiasítás ápolásához a szükséges vízzel

rendelkezzék. A mint 8—10 nap múlva az anyák kibujtak, ezek közül a méhek egyet megtartanak maguknak, a többit pedig magok megölik.

A rajnak adhatunk be lépkezetet vagy mülépet is, s ezeket kedvező időjárás mellett 8—10 nap múlva kiépitik.

Kivánatos, hogy a kicserélt kaptár az anyakaptárhoz hasonlítson.

Kralovai.

Új méhészkörök.

Új köre alakult Egyesületünknek — főtitkárunk jelenlétében, folyó hó 8-án Besztercze-Naszódmegyében is »Magyar-Nemegyei vidéki« czimmal, Magyar-Nemegye központtal itteni igazgató-tanító Juhos Márton fáradhatatlan buzgólkodása folytán. A kör védnökéül gr. Bethlen Pál megyei főispán ur nyeretett meg. Elnökévé a sok érdemü Vályi Elek nyug. esperes választatott, körü igazgatóvá a kört megteremtő Juhos, — titkárává Veihrauch F. Mihály körjegyző, pénztárnokává Vincze Albert gazdatiszt, — papok; tanítók, szolgáló birákból, jegyzőkből és lelkes magánzó gazdákból álló 12 választmányi tag.

A kör tagjaivá nagy lelkesedéssel azonnal 36-on iratkoztak s a mi véghetetlenül öröndetes, a pomologikus irányt is maga elé tűzte s az ujonnan alakuló »erdélyrészi kertészegylet«-nek is »első« vidéki körét fogja alkotni.

Gyönyörü példa! s bizonynyal ragadós lesz.

Előre székelyek!...

Gazdag idő jár. Áldott május. Ime második impozáns körünk ez egyetlen hónapban. Áldozó csütörtökön avatta föl Szentgyörgyi főtitkárunk ezt, a székely fővárosban »Marosvásárhely és vidéke« körü czimmal, 46 lelkes tag és igen szép számú érdeklődő ügytárs jelenlétében. Meglepő szép ünnepély volt, habár éppen az ünnepokán funkciójükből folyólag nem vehettek részt e külső örömben a vidéki pap és kántor-tanító kedves társak. S hogy áldás fogja kísérni e körünk drága mnnkáját is, arról teljes garanziát nyujt az a határtalan lelkesültség; a mely nyilvánult ngy a gyűlés folyamán, mint az ezt követő igen kedélyes társas ebéd közben. De különösen biztosít életképessége felől az, hogy elnökéül Dr.

Agyagási Károly városi és megyei főorvosban, köri titkár és igazgató Szentgyörgyi Dénes, Bortnyik Sándor pénztáros és Gönczi altitkárbán, és a legmunkásabb tagokból összehozott igazgató választmányban oly vezetőkre tett szert, a kiknek megnyerése már előre is teljes biztosíték Marosvásárhely és vidéke műméhészetének fölvirágzására.

S hogy e dolog oly szépen megtörténhetett, ez érdemben — nem sértünk, ha kimondjuk, hogy az oroszánrészt éppen Szentgyörgyi Dénes lelkes néptanító és Vásárhely társadalmi köre egyik lángbuzgalmu fiatal vezérférfiát illeti.

. . . . Bizony nem fajult el még a székelyvér,
Minden kis csöppje drága gyöngyöt ér!
Áldás reájuk és munkájukra!

Vegyesek.

— *Mai számunkhoz csatolva küldjük a „Budapesten tartandó kiállítás és vásár szabályzatát“ s az ezzel kapcsolatos „Bejelentési ívet.“ Kérjük t. olvasóinkat, hogy e nagyfontosságú ügy iránti érdeklődésüknek elvitázhatlan jelét tanúsítsák az által, hogy az íveket pontosan kitöltve származtassák hozzánk vissza, s mi innét együttesen küldjük be a rendező bizottsághoz a ker. muzeumba. — Az íveket aug. 1-re kellvén beküldeni, azokat hozzánk legkésőbb július 15-re legyenek szivesek beküldeni.*

Az erd. r. méhészet-egylet elnöksége.

— *Műlép használatáról* lapunk 9-ik számában emlékeztünk meg, annak előnyeit feltüntettük a »Teendők« rovatában; itt most csak figyelmeztetni kívánjuk méhésztársainkat, hogy az alkalmazás ideje itt van, ne mulassza el senki se a kedvező körülményt és időt felhasználni. Műlépet egyleti műlép-gyárunkban csak jó és tiszta viaszból készítenek s szolgálnak ki. A fehér műlépből is tettünk próbát, melyet a méhek nagy kedvvel építenek s bámulatos szépségben egészítenek ki. Ennek ára: 1 kilog. 4 sz. 30—38 lemez $\frac{210}{163}$ mm. = 3 frt; 1 kg. 5 sz. 40—45 drb = 3 frt 30 kr. — A sárga ára, mint már jelezve volt: 2'30, 2'40, 2'50 frt között váltakozik.

— *Kaptárok* sürgős megrendelése csaknem naponként folyik be hozzánk, úgy, hogy a kívánalomnak a legjobb akarat mellett

sem vagyunk képesek eleget tenni s már több megrendelést kellett visszaküldeni. Figyelmeztetjük tehát azon méhésztársakat, kik kaptárokat nem kaphattak, hogy a bajon igen előnyösen segíthetnek, ha Boér Sándor urhoz (hidutcza) fordulnak s tőle rendelik meg szükségleteiket. Boér urnál ugyanis igen jól készített 6-os és 9-es kaptárok kaphatók, és pedig a törzs szerint két frtjával számítva egy-egy röplyukat. Vannak azonban még kitünően készített 9-es kettős-falu kaptárjai is, melyeknek ára 22 frtban van igen előnyösen megállapítva. A közvetítést mi is szívesen eszközöljük. A mennyiben ily kaptárok ára jelentékenyebb kiadást feltételez: megbízható kézhez részletfizetés mellett is készséggel szállítja őket Boér ur. — Jövőre nézve azonban figyelmeztetjük méhésztársainkat, hogy megrendeléseiket ideje korán eszközöljék, nehogy a most beállott kényelmetlen helyzetbe sodortassanak s kénytelenek legyenek szükségleteiket nélkülözni. Ily rohamos megrendelésnél, mint az ez évben történt, nem képes a fogházi felügyelőség az időhöz kötött keresletnek eleget tenni.

— *Szamosújvári* méhészkör megint mulat! Jun. 6-án ugyanis hangversenynyel egybekötött tánczestélyt rendez. A mint a beküldött hangversenyi műsorból következtetni lehet, a szép siker már előre biztosítottnak tekinthető. Így aztán egy mintaméhes alapját a kellemeset a hasznossal egybekötve teremti meg a buzgó elnökség.

— *Az okszerű méhészet terjesztése érdekében* elismerésre méltó tevékenységet fejt ki a szolnok-dobokamegyei gazdasági egyesület is, melynek Deésen megjelenő »Egyleti Értesítőjéből« olvassuk, hogy Pál F. oláh-láposi és Bota T. csernefalvi tanítókat 1—1 drb. Bodor-féle kettős oldalú kaptárral ajándékozta meg, mely ajándékozás által nevezett egyesület már a 76-ik méhészkedőnek nyújtott alkalmat a keretes kaptárok előnyeinek megismerésére. Ez egyesület a kolozsvári ügyészségnél a f. évben már két jelentékenyebb számból álló megrendelést eszközölt s a kaptárokat M.-Lápos vidékén osztotta szét. — Az egyesület működése a dicséretet a tényekben megtalálja, s a buzgó titkár Szemmáry József elismerésre méltó körültekintéssel szerkeszti a nevezett Értesítőt is, melyben a méhészeket érdeklő cikkeknek is juttat tért. Így az ez évi 5. szám »Beszélgetés a keretes kaptárok benépesítéséről« című cikkben a kezdők számára igen gyakorlati utasítást nyújt. Az őt megillető elismeréssel mi is készséggel adózunk.

— *Berlinben* nemzetközi borvásár eszközöltetik most május 20—jun. 6-ig, melyen a 2-ik csoportban a méz is az öt megillető méltatásban részesül. Részletes értesítéseink még nincsenek ugyan, de J. L. Bebelitz méhészeti üzlete és mézkereskedése (Berlin N., Brunnenstrasse 6.) arról értesít, hogy a magyar, különösen az erdélyi méztermények értékesítését szívesen eszközöli. — Nincs is mitől félni, hogy mézterményeinket ne tudnók eladni.

— *Árjegyzék erdélyrészi méhészet-egylet műlép-gyárából.* Kolozsvártt, főtér 31. szám. 1 ko. 1. sz. műlép 30—35 lemez, 216 mm. széles, 163 mm. magas = 10,560—12,320 □ cm. 2 frt 30 kr. 1 ko. 2. sz. műlép 38—42 l., 216 mm. sz., 163 mm. m. = 13,380—14,760 □ cm. 2 frt 40 kr. 1 ko. 3. sz. műlép 44—50 l., 216 mm. sz., 163 mm. m. = 15,490—17,600 □ cm. 2 frt 50 kr. Készletben csakis 216/163 mm. nagyságu lapokat tartunk, kívánatra azonban az eddig ismert bármily nagyságu kaptárok keretmérete szerinti műlépeket is a megrendelés kézhez vétele után azonnal, árkülönbség nélkül megküldünk. Az árak helyben Kolozsvártt, csomagolás nélkül, készpénz fizetés mellett értetődnek. Ládák árai: 1 ko. 10 kr., 2 ko. 18 kr., 3 ko. 24 kr. Minden egyes megrendelésnél kérjük a lemezek hosszúságát, szélességét és vastagságukat jelző számokat (1, 2 vagy 3) pontosan megjelölni, ellenkező esetben 1 sz. 216/163 mm. nagyságu lemezeket küldünk. Egyszerre 6 kilón felüli megrendelésnél láda nem számítatik fel. A műlépgyár igazgatója: Csiki János József.

— *Abend András*, a VI. kerület méh. vándortanrtó folyó június havi uti programja: június 7—8-án Kolozsvárt az áll. tanítóképezdében, 10—11-én Szamosujvárt a gör. kath. t.-képezdében, 12—13-án Beszterczen az evang. tanítóképezdében, 14-én Somkeréken, 15-én Kozárvárt, 16—17-én Deésen, 18-án Deésaknán, 19-én Kaczkón, 20-án Szt.-Benedeken és 21-én Kolozs-Alaguton tartand elméleti és gyakorlati előadásokat.

— *Szembajok* elleni szernek a mézet is ajánlják. Persze Amerikában, a honnét már sok jó dolog jött át hozzánk a még több rossz közül. Vizbe oldjuk fel a mézet s naponként többször csepegtessük ezt fájós szemünkre, s mossuk meg azt. Azt állítják, hogy a szemgyuladást eltávolítja.

Pénztárnok nyugtázása.*)

Tagdíjt fizettek: a) Rendes tagok: Abend András 91, Ács Sándor 91, Ágnes forrás kútkezelősége 91, Barkó Ferenczné 91, Borbély Mihály 92, Csíki Lukács 91, dr. Czinczér Jakab 92, Duha Imréné 91 és 92, bpesti országos gazdasági egyesület 92, iszka-szt-györgyi gazdasági kör 91, keresztesi gazdasági kör 91, mohai gazdasági kör 91, Gemmel Ferencz 89, 90 és 91. Gilyén József 91 1 frt, 92 1 frt, dr. Haller Károly 91, Hatházy Ferencz 92, Hermann József 91 és 92, Hory Béla 91, Kabdebó Lajos 92, Kalmár Antal 92, Nagy-Kőrösi Kálcsai Endre 91, Kiss Ernő (II.) 92, dr. Klatrubetz Gyula 92, Zarándi Knöpfler Károly 92, Krémer György 92, Maior János 92, Máté Barabás 92, Matisz Lajos 92, Nyéki Méhes Balázs 92, Meskó Jakab 91 és 92, ifj. Pánczel Imre 91 és 92, Prónay Albert 91, Reibold Oliver 93, 94 és 95, Rétyi Z. Bálint 92, Sági László 91, Száuthó Sándor 90, Széky Miklós 92, Szukup Lajos 91, Tordai Samu 92, Turcsányi Pál 92, csoori tűzoltó-osztály 91, inotai tűzoltó-osztály 91, Ujhelyi József 92, L. Velics Károly 91, Zágoni Albu Mózes 92. b) K ö r i tagok: Ágnes forrás kútkezelősége 92, Ambrus Márton 91, Angyal Dezső 92, Anyós Miklós 92, Avas Ferencz 92, Bartha Ferencz 92, Bartha Zsigmond 91, Benedek Gábor 92, Bőjthe Béla 91, Bolkis György 91 és 92, Bustig István 91, Csáki János 92, Csuka Endre 91 és 92, Czákó Sándor 90, Derzsi Domokos 92, Dubszky Gusztáv 91, ref. egyház Bürkös 92, Felsmann Vincze 92, Fugel István 89, 90 és 91, iszka-szt-györgyi gazdasági kör 92, keresztesi gazdasági kör 92, mohai gazdasági kör 92, Gebhardt Imre 92, Gergely Kálmán 92, Gombássy Gyula 92, Haftl Dezső 92, Jeney Endre 92, József János 91, Katzian Gyula 92, Kelner János 92, Kercsedí György 92, Kiss István 92, Konecz Benján 92, Körössy József 91, dr. Kővári Sándor 91 és 92, Lájner Nándor 92, Larin Endre 91, Magyar János 92, Marcsányi István 91, Markus Gyula 92, Markus Lajos 91, Marosán Mihály 92, Mayer Károly 89, 90, 91 és 92, szekesfehérvári méhészek-egyesület 91, Mészáros Amand 92, Nagy Béla 92, Novák Károly 92, Olgvai Árpád 91, Orbán Pál 91, Palanki Gyula 92, Pápai Samu 92, Papp Sándor 92, Pázsint Mihály 92, Pinkert József 92, Portik Endre 92, Rapóly Domokos 89 és 90, Russu Victor 92, Sarkadi Lajos 89, 90 és 91, Simor Róbert 92, Székely Samu 92, Szenkovits László 91, Takács Ignác 92, Török Miklós 89, 89 és 91, Turcsányi Andor 92, csoori tűzoltó-osztály 92, inotai tűzoltó-osztály 92, Udvardy Péter 92, Uray József 92, Veress Mózes 89, Veress Ferencz (II.) 91, Wladucz Theofil 91, Zsigmond Gyárfás 92.

* Ezon rovatot t. tagtársaink saját érdekükben is figyelemmel kísélni sziveskedjenek.

A méhészek-egyleti rendes tagsági díj 2 frt, köri tagsági díj 1 frt. A tagsági díjak Gebhardt Döme méhészek-egyleti pénztárnoknak küldendőek Kolozsvárt. A tagsági díj fizetési kötelezettség 5 évig tart. (Alapszabály 4. §.)

Szerkesztésért felelős: **Turcsányi Gyula.**

Nyom. Gámán J. örök. Kolozsv.